

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

НАКАЗ

13.12.2023 № 2118

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
25 січня 2024 р.
за № 126/41471

Про організацію надання психосоціальної допомоги населенню

Відповідно до [абзацу дев'ятого](#) підпункту 20 частини першої статті 8 Закону України "Про систему громадського здоров'я", [абзацу четвертого](#) пункту 9, [абзацу другого](#) пункту 23 Порядку та умов надання безоплатної психологічної допомоги особам, які звільняються або звільнені з військової служби, з числа ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, членам сімей таких осіб, постраждалим учасникам Революції Гідності та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни і членам сімей загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України відповідно до Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", затверджених постановою Кабінетів Міністрів України від 29 листопада 2022 року № 1338 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 04 грудня 2023 року № 1270), [пункту 8](#) Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 року № 267 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 року № 90), з метою забезпечення населення якісною психосоціальною допомогою **НАКАЗУЮ:**

1. Затвердити такі, що додаються:

1) [Порядок надання психосоціальної допомоги та психосоціальних послуг щодо питань психічного здоров'я, у тому числі щодо запобігання суїциду і психосоціального компоненту реабілітації ветеранів війни та інших груп населення;](#)

2) [Перелік психосоціальних послуг з надання психосоціальної допомоги;](#)

3) [Перелік валідних методів психологічної діагностики, які можуть використовуватися для проведення психологічної діагностики та оцінки якості психологічної допомоги;](#)

4) Перелік методів психотерапії з доведеною ефективністю.

2. Департаменту медичних послуг (Тетяні Орабіні) забезпечити:

1) подання цього наказу в установленому законодавством порядку на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України;

2) оприлюднення цього наказу на офіційному вебсайті Міністерства охорони здоров'я України після здійснення державної реєстрації в Міністерстві юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника Міністра Сергія Дуброва.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр

В. Ляшко

ПОГОДЖЕНО:

Голова Національної служби здоров'я України

Н. Гусак

Міністр у справах ветеранів України

Ю. Лапутіна

Уповноважений Верховної Ради України
з прав людини

Д. Лубінець

Голова Державної регуляторної служби України

О. Кучер

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства
охорони здоров'я України
13 грудня 2023 року № 2118

Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
25 січня 2024 р.
за № 126/41471

ПОРЯДОК
надання психосоціальної допомоги та психосоціальних
послуг щодо питань психічного здоров'я, у тому числі
щодо запобігання суїциду і психосоціального компоненту
реабілітації ветеранів війни та інших груп населення

I. Загальні положення

1. Цей Порядок визначає механізм надання психосоціальної допомоги та психосоціальних послуг щодо питань психічного здоров'я, у тому числі щодо запобігання суїциду і психосоціального компоненту реабілітації ветеранів війни та інших груп населення, встановлює вимоги до організації та забезпечення надання психосоціальної допомоги під час чи після надання медичної або реабілітаційної допомоги.

Перелік психосоціальних послуг, що можуть надаватись в складі психосоціальної допомоги, визначено Переліком психосоціальних послуг з надання психосоціальної допомоги, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 13 грудня 2023 року № 2118.

2. Дія цього Порядку поширюється на надавачів психосоціальної допомоги, незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, які отримали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики.

3. У цьому Порядку терміни вживаються у таких значеннях:

групова психосоціальна робота - проведення психологічних консультацій, занять із психологічного інформування, надання психологічної допомоги у групах підтримки із застосуванням стандартизованих процедур, спрямованих на саморозкриття учасників таких груп, актуалізацію наявного досвіду і пошук шляхів розв'язання власних психологічних проблем, формування навичок самопізнання та саморозвитку, опанування нових комунікативних і поведінкових стратегій;

екстрена (кризова) психологічна допомога - комплекс заходів, що здійснюються у разі гострої стресової реакції чи гострого переживання кризи з метою стабілізації психічного стану особи;

інші проблеми психічного здоров'я - психосоціальні, емоційні, поведінкові складнощі, які не відповідають діагностичним критеріям психічних та поведінкових розладів, можуть бути супутніми при психічних розладах або які можуть бути викликані складними життєвими обставинами чи стресом;

кризове психологічне консультування - вид психологічної допомоги, що застосовується до особи, яка перебуває у невідкладному стані з метою попередження розвитку психічних та поведінкових розладів, інших проблем психічного здоров'я та спричинення шкоди собі або іншим особам;

надавач психосоціальної допомоги - лікар-психолог, лікар-психотерапевт, клінічний психолог (психолог), психотерапевт, які відповідають кваліфікаційним вимогам визначеними [Довідником кваліфікаційних характеристик професій працівників "Випуск 78 Охорона здоров'я"](#), затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29 березня 2002 року № 117, та надають психосоціальну допомогу в межах професійної компетенції індивідуально або в складі мультидисциплінарної команди; лікар, що надає первинну медичну допомогу (у випадках, передбачених цим Порядком);

отримувачі психосоціальної допомоги - фізичні особи, які звернулись за психосоціальною допомогою або яким призначили таку допомогу та/або яким така допомога надається (у тому числі ветерани війни та особи, стосовно яких встановлено факт позбавлення особистої свободи внаслідок збройної агресії проти України, після їх звільнення з Збройних Сил України), члени сім'ї особи, члени мультидисциплінарної реабілітаційної команди (у питаннях, які стосуються психологічної підтримки особи, яка потребує реабілітації, та членів її сім'ї), а також медичні працівники закладів охорони здоров'я та інші особи, що здійснюють догляд за пацієнтом, що потребує паліативної допомоги, в межах надання паліативної допомоги. До членів сім'ї особи належать особи, визначені як сім'я згідно з вимогами [Сімейного кодексу України](#);

перша психологічна допомога - короткотривалий та невідкладний вид психологічної допомоги, спрямований на недопущення загострення психосоціальних проблем, перетворення їх у хронічні форми чи попередження розвитку психічних та поведінкових розладів або інших проблем психічного здоров'я, що застосовується до осіб, які перебувають в надзвичайних чи кризових ситуаціях, у тому числі екстрена (кризова) психологічна допомога;

психоедукація - проведення інформаційно-просвітницької роботи з пояснення і донесення до людей необхідної інформації про психічне здоров'я, психологічні проблеми та травми і їх наслідки для особистості з метою профілактики та попередження розвитку психічних та поведінкових розладів у особи та членів сім'ї, формування загального розуміння про психічне здоров'я та навичок турботи про нього;

психологічна діагностика - проведення оцінки актуального психологічного стану та індивідуально-психологічних особливостей особи, з метою визначення потреби та оптимальних форм і методів психосоціальної допомоги;

психологічні втручання низької інтенсивності (психологічна підтримка) - спрощені форми психологічного консультування, які є доказово ефективними для покращення певних аспектів психічного здоров'я та психосоціального добробуту особи незалежно від ступеня тяжкості її проблем;

психологічне консультування - цілісне, свідоме та планомірне застосування науково-обґрунтованих методів психологічної та психотерапевтичної допомоги особам, які перебувають у складних життєвих обставинах, надзвичайних чи кризових ситуаціях, мають емоційні, поведінкові проблеми, з метою підтримки нормального функціонування особи, подолання психічних, психосоціальних, емоційних, поведінкових проблем та інших проблем психічного здоров'я, полегшення фізичних, психологічних, духовних страждань та підтримки членів їх сім'ї;

психосоціальна допомога - індивідуальна або у складі мультидисциплінарної команди діяльність надавачів психосоціальної допомоги, що передбачає надання психосоціальних послуг, спрямованих на збереження психічного здоров'я особи, недопущення загострення психологічних та психосоціальних проблем, розладів психічного здоров'я, перетворення їх у хронічні форми, відновлення та підтримку функціонування особи у фізичній, емоційній, інтелектуальній, соціальній та духовній сферах та підвищення її залученості до суспільного життя; запобігання та полегшення фізичних, психологічних, духовних страждань особи під час надання паліативної допомоги; сприяння особі у психосоціальній адаптації до зміненої життєвої ситуації, осмисленні її досвіду, розширенні самоусвідомлення та можливостей самореалізації, а також допомогу з метою розв'язання психологічних та психосоціальних проблем, зумовлених складними життєвими обставинами, кризовим станом, надзвичайною ситуацією та/або катастрофою, воєнними діями;

психотерапія (психотерапевтична допомога) - цілісне, свідоме та планомірне застосування науково обґрунтованих психотерапевтичних методів (методів психотерапії) з метою полегшення фізичних, психологічних, духовних страждань, попередження розвитку психічних та поведінкових розладів, інших проблем психічного здоров'я та спричинення шкоди собі або іншим особам, а також відновлення нормального функціонування особи під час та після лікування розладів здоров'я;

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених в законах України "Основи законодавства України про охорону здоров'я", "Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення", "Про психіатричну допомогу", "Про реабілітацію в сфері охорони здоров'я" та інших нормативно-правових актах у сфері охорони здоров'я.

II. Організація надання психосоціальної допомоги

1. Надання психосоціальної допомоги здійснюється на первинному, вторинному та третинному рівнях.

Рівень, на якому отримувачу психосоціальної допомоги надаються психосоціальні послуги, визначається за результатами психологічної діагностики з урахуванням життєвих обставин отримувача послуг та стану його здоров'я, психічного стану.

2. Психосоціальна допомога надається амбулаторно або стаціонарно, а також за місцем перебування отримувача психосоціальної допомоги, у тому числі із застосуванням телереабілітації, залежно від його потреб.

Психосоціальна допомога може надаватись індивідуально особі, а також в сімейному (за участі членів сім'ї) чи груповому (разом з іншими отримувачами психосоціальної допомоги в кількості не більше 10 осіб) вигляді.

3. На кожному рівні отримувачі послуг можуть отримувати екстрену (кризову) психологічну допомогу з метою стабілізації психічного стану, відновлення попереднього рівня функціонування, попередження розладів психіки та сприяння соціальній адаптації.

4. Відомості про кожен випадок надання психосоціальної допомоги надавач психосоціальної допомоги відображає в медичній документації пацієнта за формами первинної облікової документації № 025/о "Медична карта амбулаторного хворого № ____", № 003/о "Медична карта стаціонарного хворого № ____", затвердженими наказом Міністерства охорони здоров'я України від 14 лютого 2012 року № 110, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 28 квітня 2012 року за № 661/20974. Така інформація є відомостями про стан здоров'я особи і є лікарською таємницею.

III. Вимоги до надання психосоціальної допомоги на всіх рівнях

1. Надання психосоціальної допомоги первинного рівня передбачає надання першої психологічної допомоги та психосоціальний супровід осіб з психічними розладами, що має на меті сприяння, соціальній адаптації (реадаптації) отримувачів послуг та передбачає сприяння психічному здоров'ю та психосоціальному благополуччю, а також здійснення профілактичних заходів щодо груп, сімей та окремих осіб, які мають найвищий ризик потрапляння у складні життєві обставини через вплив несприятливих зовнішніх та/або внутрішніх факторів.

Психосоціальна допомога первинного рівня надається в рамках програми медичних гарантій надавачами первинної медичної допомоги або надавачами, які є лікарями-психологами, лікарями-психотерапевтами, клінічними психологами (психологами), психотерапевтами в закладах, які здійснюють діяльність на підставі ліцензії на провадження господарської діяльності з медичної практики.

2. Психосоціальна допомога вторинного рівня надається в межах надання медичної допомоги (під час або після надання екстреної, первинної, спеціалізованої медичної допомоги, санаторно-курортного лікування, а також під час надання паліативної допомоги).

Психосоціальна допомога вторинного рівня може надаватись лікарями-психологами, лікарями-психотерапевтами, клінічними психологами (психологами), психотерапевтами індивідуально чи у складі мультидисциплінарної команди в закладах, які здійснюють діяльність на підставі ліцензії на провадження господарської діяльності з медичної практики.

3. На вторинному рівні психосоціальна допомога спрямована на розв'язання актуальних або специфічних психологічних проблем отримувача послуг, які виникли, зокрема, внаслідок психологічної травми в екстремальних ситуаціях (участі у бойових діях, перебування у полоні, перебування на окупованих територіях, тощо), в надзвичайних ситуаціях (пожежі, руйнування будинків, травмування під час виконання професійних обов'язків, тощо), в кризових ситуаціях (розлучення, смерть близьких людей тощо) чи для запобігання та полегшення фізичних, психологічних страждань пацієнта, що потребує

паліативної допомоги, членів його сім'ї, осіб, які здійснюють догляд за таким пацієнтом, а також для працівників закладів охорони здоров'я а під час надання паліативної допомоги.

4. На вторинному рівні психологічної допомоги передбачено проведення профілактичних та реабілітаційних заходів для осіб та сімей, які переживають стрес, а також осіб із підвищеним ризиком розвитку психічних розладів. У такому разі отримувачам послуг надаються індивідуальні та/або сімейні консультації.

Психосоціальна допомога може проводитись для осіб з психічним та/або поведінковим розладом під час або після закінчення курсу лікування за призначенням лікуючого лікаря, для досягнення цілей психосоціальної допомоги.

5. Психосоціальна допомога вторинного рівня орієнтована на осіб з такими проблемами (крім випадків, коли особі має бути надано психосоціальну допомогу третинного рівня):

1) в яких за результатами психологічної діагностики встановлено психічні, поведінкові та пов'язані з вживанням психоактивних речовин розлади, які не перебувають у невідкладному або гострому стані;

2) які мають психосоматичні розлади, важкі хвороби (онкологія, туберкульоз, гепатити, діабет, нефрит тощо), але у момент звернення не потребують або відмовляються від медичної чи реабілітаційної допомоги;

3) які мають психічні та поведінкові розлади внаслідок вживання психоактивних речовин та не перебувають у невідкладному або гострому стані (делірій, абстинентний синдром, тощо);

4) з агресивними проявами;

5) які отримали поранення, травми, контузію, ампутацію тощо, та щодо яких застосовано оперативне втручання;

6) з інвалідністю;

7) які є жертвами катувань та жорстокого поводження;

8) які були жертвами чи свідками насильства;

9) які притягувалися до відповідальності за агресивні дії, вчиняли домашнє насильство, мали суїцидальні наміри або спроби;

10) яким під час психологічної допомоги первинного рівня проведене кризове втручання, які отримують паліативну допомогу та які здійснюють догляд за пацієнтами, що потребують паліативної допомоги;

11) в інших випадках, коли особи потребують психосоціальної допомоги за направленням.

6. Психосоціальна допомога третинного рівня надається надавачами у складі мультидисциплінарної команди відповідно до [Закону України "Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я"](#).

7. Психосоціальна допомога третинного рівня надається як комплексна психологічна допомога у реабілітації, що передбачає відновлення та підтримку функціонування особи у фізичній, емоційній, інтелектуальній, соціальній та духовній сферах із застосуванням методів психологічної та психотерапевтичної допомоги у формах психотерапії, психологічного консультування за індивідуальним планом реабілітації.

Робота з отримувачами послуг на цьому рівні спрямована на відновлення або компенсацію порушених психічних функцій, особистісних властивостей і системи стосунків отримувачів послуг, створення умов для повноцінного виходу із психологічної кризи з метою збереження їх здоров'я, відновлення боєздатності або працездатності, психічних і психосоціальних механізмів адаптації, що впливає на ефективність соціальної поведінки та якість життя, та сприяння їх посткризовому зростанню.

8. В рамках третинного рівня психосоціальної допомоги забезпечується психологічна та психосоціальна допомога і підтримка членам сім'ї, а також робота з членами мультидисциплінарної реабілітаційної команди щодо психологічної підтримки особи та членів її сім'ї.

9. Для отримання психосоціальної допомоги первинного рівня отримувач послуг звертається безпосередньо до надавача психосоціальних послуг. Надання психосоціальної допомоги вторинного та третинного рівнів здійснюється за направленням лікуючого лікаря або надавача психосоціальної допомоги первинного рівня.

IV. Спосіб надання, вибір методу та обсяг психосоціальної допомоги

1. Психологічна діагностика обов'язково проводиться на початку та наприкінці надання психосоціальної допомоги, а також за потреби у процесі її надання відповідно до стану отримувача послуг з метою обрання або корегування способу надання, методу та обсягу психосоціальної допомоги. Психологічна діагностика проводиться із застосуванням методів психологічної діагностики, які є валідними.

2. Спосіб надання психосоціальної допомоги обирається за результатами психологічної діагностики:

1) перша психологічна допомога надається особі, яка її потребує, невідкладно після пережитої нею травмуючої події (подій), кризових ситуацій або катастроф;

2) кризове психологічне консультування надається невідкладно особі, яка потребує її і перебуває у кризовому стані (що включає суїцидальні думки, наміри або поведінку, інші стани, які загрожують життю, здоров'ю, добробуту особи та/або її оточенню), про що свідчать емоційні, когнітивні або поведінкові прояви;

3) психологічне консультування надається особі або групі осіб за запитом або за направленням лікуючого лікаря або надавача психосоціальної допомоги первинного рівня, особам, які потребують емоційної підтримки у складних життєвих обставинах, підтримки у прийнятті життєвих рішень або психологічної просвіти (психоосвіти) щодо станів власного психічного здоров'я або психічного здоров'я близьких осіб;

4) психологічні втручання низької інтенсивності надаються особі або групі осіб за направленням від лікуючого лікаря або надавача психосоціальної допомоги первинного рівня, особам, які потребують підтримки при інших станах психічного здоров'я;

5) психотерапія проводиться особі або групі осіб, за направленням від лікуючого лікаря або надавача психосоціальної допомоги первинного рівня, особам, які потребують попередження розвитку психічних та поведінкових розладів, інших проблем психічного здоров'я, та стабілізації психічного здоров'я під час надання спеціалізованої медичної допомоги, санаторно-курортного лікування, реабілітаційної допомоги, а також під час надання паліативної допомоги.

Психологічна допомога в роботі мультидисциплінарної реабілітаційної команди надається відповідно до вимог [Закону України "Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я"](#).

3. Психосоціальна допомога членам сім'ї включає першу психологічну допомогу, психологічне консультування та психосоціальні послуги, що націлені на втому від співчуття та емоційне вигорання під час реабілітації, та допомогу, спрямовану на запобігання та полегшення фізичних, психологічних, духовних страждань під час надання паліативної допомоги.

Психосоціальна допомога іншим особам, що здійснюють догляд за пацієнтом, що потребує паліативної допомоги, включає першу психологічну допомогу, психологічне консультування та психосоціальні послуги, що спрямовані на запобігання та полегшення фізичних, психологічних, духовних страждань.

4. Психосоціальна допомога членам мультидисциплінарної команди включає консультування щодо психологічної підтримки особи, яка потребує реабілітації, та членів її сім'ї.

Психосоціальна допомога медичним працівникам закладів охорони здоров'я під час надання паліативної допомоги пацієнтам включає консультування щодо психологічної підтримки особи, яка потребує паліативної допомоги, членів її сім'ї та осіб, що здійснюють догляд за нею.

5. Надавач психосоціальної допомоги інформує отримувача психосоціальної допомоги про мету та зміст процесу надання психосоціальної допомоги, а також про те, що інформація щодо надання психологічної допомоги є конфіденційною.

Отримувач та/або його законний представник має право відмовитися від психосоціальної допомоги у будь-який час.

6. Психосоціальна допомога надається на основі вільного вибору та застосування надавачем психосоціальної допомоги науково-обґрунтованих методів психологічної та психотерапевтичної допомоги.

У випадку відсутності в особи доступу до фахівців, які володіють компетентностями щодо застосування науково-обґрунтованого методу психотерапії, можливим є використання психологічних втручань низької інтенсивності за наявності наукових даних про їхню ефективність.

У разі психотерапії депресивних, тривожних, адаптаційних, гострих стресових та посттравматичних стресових розладів, які виникли внаслідок хвороби/травми, участі у бойових діях або надзвичайних ситуаціях, полону, окупації, інших станів здоров'я, що можуть призвести до обмеження повсякденного функціонування, психолог повинен мати обов'язкову додаткову спеціалізацію (сертифікацію) за одним з методів психотерапії з доведеною ефективністю, що мають доказову базу міжнародних досліджень та рекомендовані міжнародними протоколами.

7. Перелік психосоціальних послуг та обсяг їх надання в межах певного виду психосоціальної допомоги обирається надавачем психосоціальної допомоги за результатами психологічної діагностики отримувача психосоціальної допомоги з урахуванням стану його психічного здоров'я.

8. Основними завданнями першої психологічної допомоги є:

1) первинна оцінка стану особи, яка постраждала внаслідок надзвичайної ситуації, травмуючої події (подій), кризової ситуації або катастрофи (психологічна діагностика);

2) надання екстреної (кризової) психологічної допомоги особі, забезпечення стабілізації її емоційного стану та підтримка функціонування;

3) попередження розвитку психічних та поведінкових розладів або інших проблем психічного здоров'я;

4) направлення, у разі потреби, за отриманням інших рівнів та інших видів психологічної допомоги;

5) надання психологічної допомоги членами сім'ї особи;

6) надання психологічної допомоги іншим особам, що здійснюють догляд за пацієнтом, що потребує паліативної допомоги.

9. Основними завданнями психологічного консультування, у тому числі кризового, є:

1) аналіз запиту особи та оцінка стану особи;

2) допомога особі у подоланні психічних, психосоціальних, емоційних, поведінкових проблем та інших проблем психічного здоров'я;

3) допомога особам, які потребують емоційної підтримки у складних життєвих обставинах, підтримки у прийнятті життєвих рішень або психологічної просвіти (психоедукації) щодо станів власного психічного здоров'я або психічного здоров'я членів сім'ї;

4) направлення, у разі потреби, за отриманням інших видів психологічної допомоги;

5) надання допомоги членами сім'ї особи у подоланні емоційного вигорання та втоми від співчуття під час реабілітаційної допомоги;

6) надання психологічної допомоги членами сім'ї особи;

7) надання психологічної допомоги іншим особам, що здійснюють догляд за пацієнтом, що потребує паліативної допомоги;

8) надання допомоги членам мультидисциплінарної команди щодо психологічної підтримки особи, яка потребує реабілітації, та членів її сім'ї;

9) надання допомоги медичним працівникам закладів охорони здоров'я під час надання паліативної щодо психологічної підтримки особи, яка потребує паліативної допомоги, членів її сім'ї та осіб, які здійснюють догляд за нею.

10. Основними завданнями кризового психологічного консультування є:

1) первинна оцінка стану особи, яка перебуває у невідкладному стані, у кризовому стані (що включає суїцидальні думки, наміри або поведінку, інші стани, які загрожують життю, здоров'ю, добробуту особи та/або її оточенню);

2) надання негайної підтримки особі, забезпечення стабілізації її емоційного стану та поведінки;

3) попередження спричинення шкоди собі або іншим особам;

4) попередження розвитку психічних та поведінкових розладів, інших проблем психічного здоров'я;

5) супровід особи протягом стабілізації її стану;

6) направлення, у разі потреби, за отриманням інших видів психологічної допомоги;

7) надання підтримки членами сім'ї особи.

11. Основними завданнями психотерапії є:

1) оцінка стану особи, яка звернулася за допомогою, психологічна діагностика;

2) застосування науково обґрунтованих психотерапевтичних методів (методів психотерапії) для стабілізації психосоціального стану;

3) підтримка стабільного психоемоційного стану під час лікування психічних, поведінкових розладів;

4) підтримка стабільного психоемоційного стану під час чи після лікування або реабілітації для підтримання стійкого стану ремісії;

5) робота з особою над досягненням її цілей відновлення;

6) взаємодія з іншими спеціалістами у разі необхідності надання комплексної допомоги із дотриманням вимог щодо конфіденційності;

7) направлення, у разі потреби, за отриманням інших видів психологічної допомоги.

**Директор Департаменту
медичних послуг**

Т. Орабіна

Про організацію надання психосоціальної
допомоги населенню
Наказ; МОЗ України від 13.12.2023 № 2118
Прийняття від **13.12.2023**
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/z0126-24>

Законодавство України
станом на 10.11.2024

чинний

z0126-24

Публікації документа

- Офіційний вісник України від 21.02.2024 — 2024 р., № 16, стаття 1061, код акта 122975/2024